

Однією з найважливіших проблем є ефективне управління персоналом. При всьому розмаїтті існуючих підходів до цієї проблеми в промислово розвинутих країнах основними найбільш загальними задачами є: формалізація методів і процедур відбору кадрів, розробка наукових критеріїв їх оцінки, науковий підхід до аналізу потреб в персоналі, просування молодих і перспективних працівників, підвищення обґрунтованості кадрових рішень і розширення їх гласності, системне ув'язування господарських і державних рішень з основними елементами кадрової політики.

Управління трудовими ресурсами представляє собою свідомий, складний, багатофакторний процес, що характеризується специфічними особливостями та закономірностями, системністю та завершеністю. Вплив трудових ресурсів на діяльність підприємства безперечний. Від забезпеченості підприємства достатньою кількістю робітників необхідного рівня кваліфікації та досвіду, залежить рівень продуктивної діяльності підприємства. Зокрема, підвищення ефективності управління персоналом позитивно впливає на ефективність використання устаткування, машин, механізмів, своєчасність виконання робіт, і як результат, обсяг виробництва продукції, її собівартість, прибуток та ін. показники .

Розвиток економічних відносин в Україні обумовив радикальні перебудови всієї інституційної системи управління трудовими ресурсами країни. Сучасні перетворення та тенденції світової інтеграції потребують формування напрямків національної політики розвитку на принципах пріоритетності розвитку людини та підвищення інтелектуального рівня держави в цілому. Але концептуальна невизначеність щодо економічної моделі розвитку та недостатність реформ соціальної спрямованості стримують ефективне використання людських ресурсів. Проблеми формування та використання трудових ресурсів потребують наукового обґрунтування механізму, який би дозволив шляхом взаємодії існуючих та впровадження нових важелів досягти більш ефективного використання даного ресурсу підприємства.

ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Савонік Д.О.

Науковий керівник – Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Планування виробничо-господарської діяльності покликано забезпечувати часову й функціональну координацію окремих заходів, узгодження дій працівників для досягнення цілей підприємства. Важ-

ливим елементом та одним з головних результатів планування виробничо-господарської діяльності підприємства є фінансовий план. У цьому документі на основі аналізу наявних ресурсів і прогнозів розвитку визначаються джерела й напрямки фінансування роботи підприємства, вибирається найбільш ефективний шлях досягнення проміжних і стратегічних цілей.

Визначення можливостей використання бюджетного методу або методу моделювання бізнес-плану при фінансовому плануванні господарської діяльності має ґрунтуватися на попередньому виборі пріоритетів соціально-економічного розвитку підприємства. Рациональність вибору методу фінансового планування залежить від ступеня його відповідності довгостроковим цілям, поточним завданням і стратегії підприємства. Дієвість і обґрунтованість фінансового плану буде зростати при доповненні обраного методу використанням прийомів та інструментів іншого.

Фінансовий план формується шляхом зіставлення очікуваних у плановому періоді платежів і надходжень. Безпосередньою основою плану є прогнозні розрахунки щодо реалізації продукції споживачам або плани збуту, які складаються виходячи із замовлень, прогнозів попиту й інших факторів ринкової кон'юнктури [1].

Фінансовий план господарської діяльності підприємства може бути укладений двома способами: за бюджетним принципом та як фінансова модель бізнес-плану. Основна розбіжність між цими двома методами полягає в тому, що бюджетний план являє собою підсумок планування соціально-економічного розвитку підприємства й не припускає внесення значних поправок до інших розділів плану, у той час як моделювання бізнес-плану є варіантним і полягає у здійсненні декількох циклів оптимізації розрахункових показників.

Бюджетування як система організації планування, обліку й контролю руху фінансових ресурсів являє собою один з важливих елементів системи фінансового управління підприємством.

Бюджет являє собою виражений у вартісних показниках план (програму дій) в області ресурсного забезпечення, виробництва, реалізації готової продукції й ін. [2].

Відмінність бюджетного методу від традиційних процедур техніко-економічного планування полягає у пріоритетності бюджету збуту в послідовності планування господарської діяльності, а також у особливостях бюджетування, пов'язаних з аналізом впливу виробничої й комерційної діяльності підприємства на його фінансовий стан.

Максимальна ефективність процесу бюджетування досягається при використанні гнучких бюджетів, що позначають взаємозв'язок між

статичним бюджетним планом і фактичними умовами його реалізації. Гнучкий бюджет можна використовувати як у передплановому, так і у післяплановому періоді: у першому випадку він дозволяє визначити оптимальний обсяг продажів, у другому – оцінити досягнуті результати [3].

Іншим можливим способом розробки фінансового плану є фінансове моделювання бізнес-плану. Фінансове моделювання бізнес-плану здійснюється паралельно із плануванням інших аспектів господарської діяльності, є варіантним.

Фінансове моделювання бізнес-плану більшою мірою пов'язане з досягненням або збереженням фінансової стабільності підприємства, забезпеченням прийняттого рівня дивідендів й ін.

Визначення можливостей використання бюджетного методу або методу моделювання бізнес-плану при фінансовому плануванні господарської діяльності має ґрунтуватися на попередньому виборі пріоритетів соціально-економічного розвитку підприємства. Рациональність вибору методу фінансового планування залежить від ступеня його відповідності довгостроковим цілям, поточним завданням і стратегії підприємства.

1. Литвин Ю.О. Фінансове планування на підприємствах в сучасних умовах / Ю.О. Литвин, В.І. Матвійчук // Актуальні проблеми розвитку фінансово-кредитної системи України. – Донецьк : ДонНТУ, 2012. – С. 67–85.

2. Теличко Р.К. Фінансове планування на малих та середніх підприємствах / Р.К. Теличко // Фінанси Укра-їни. – 2013. – № 8. – С. 14–16.

3. Білик М.Д. Бюджетування у системі фінансового планування / М.Д. Білик // Фінанси України. – 2011. – № 3. – С. 97–109.

УПРАВЛІННЯ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Утенков О.А.

Науковий керівник – Волкова М.В., канд. екон. наук, доцент

Ситуація, що склалася сьогодні в енергетичному секторі, у сукупності з надзвичайно високою енергоємністю промислового виробництва загрожує банкрутством не лише підприємствам з найбільш енерговитратними виробничими циклами, а й економічній безпеці держави у цілому. За таких умов нагальною необхідністю є пошук ефективних інструментів для оптимізації споживання енергоресурсів, одним з яких є енергозбереження.

Нині поняття «ресурси», «ресурсозбереження» та «енергозбереження» є досить актуальними для держави, підприємств та населення, оскільки усі суб'єкти господарювання стурбовані заощадженням ресурсів, зменшенням шкоди для навколишнього середовища та виробниц-